

ærede Medlem fra Bøstervig. Jeg maa for min Del tilstaa, at jeg ikke er bleven overbevist, hverken af det ærede Medlem fra Næstov eller det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) om, at det er saa meget bedre at lægge Banegaarden Syd paa end Nord paa. Jeg tvivler meget stærkt derom. Paa mig har — jeg tilstaa det er et ganske lægt Støn, jeg her udtaler — den her førte Forhandling gjort det Indtryk, at der kan anføres nogle Grunde for den ene Plan og nogle for den anden. Mit Hovedindtryk er det, at det paa det nærmeste kan gaa lige op. Noget taler for at bygge i Vest og noget for at bygge i Øst, og jeg er ikke i Stand til at dømme, om det ene Sted er bedre end det andet. Naar det staa saaledes, at de Krav, der kunne stilles til en Banegaard, i alt væsentligt kunne tilfredsstilles ganske godt, hvad enten man lægger Banegaarden ude ved Grønningen, eller man lægger den derude, hvor den højtærede Indenrigsminister vil have den, saa maa man holde paa den Side, hvor Sparommeligheden er saa stærk, at man beholder de 10 Millioner Kr. i Statskassen. De 10 Millioner Kr. spille en saa meget større Rolle, naar man ser hen til den Ensidighed — jeg kunde fristes til at bruge et haardere Ord: den Ubillighed, som den højtærede Indenrigsminister viser over for alle Jærnbaneinteressjer i det hele taget. Alle vi, som her i Salen have Jærnbaneinteressjer — og det er en stor Mængde Medlemmer — vide, hvor vanstelig den højtærede Indenrigsminister er at komme til, naar man skal have en Smule Tilskud af 40—50,000 Kr. pr. Banemil til Jærnbaner. Vi vide, hvor overlegent, jeg kunde næsten sige blaseret overlegent, den højtærede Indenrigsminister stiller sig dertil. Naar vi komme og spørge, om vi kunne saa noget Tilskud til den og den Jærnbane efter de almindelige Regler, saa er den højtærede Minister — jeg kunde gerne sige lidt stor paa det. — Saa siger den højtærede Minister: Lad os først se, hvad I have, saa kunne vi siden tale om Tingene. Saaledes stiller den højtærede Minister sig over for Ønster omkring fra Landet. Jeg antager ikke, der er ret mange Medlemmer her i Salen, uden at de have været Genstand for denne overlegne Behandling fra Indenrigsministerens Side. Jeg har ogsaa talt med adskillige Deputationer, der have været hos Ministeren; de rose alle den højtærede Ministers personlige Elfskærlighed; men naar de kommer til Sagen, saa saa de det Indtryk, at den højtærede Minister staa saa højt, at man næsten maa have en Brændstige for at naa op til ham. Naar man ser, hvorledes den højtærede Minister

stiller sig over for Landets Krav i det hele taget, maa det da dobbelt forbause, at han med en saadan Støthed kan gaa til at udbvide blot en enkelt Bys Jærnbaneforhold. Hvis den højtærede Minister var noget villigere, naar vi andre kom ude fra Landet med vore Jærnbaneinteressjer, saa vilde vi noget bedre kunne forstaa den højtærede Ministers Stilling til denne Sag. Men naar Forholdene ere saaledes, som jeg har fildret dem, saa vil den højtærede Minister kunne forstaa, at de store Fordringer, der her stilles til os, virke endnu mere forbløffende, end de ellers vilde virke. Det, der er Tale om billigt her at ordne Kjøbenhavns Banegaardsforhold for — jeg tænker paa de to Planer, henholdsvis den højtærede Ministers og det ærede Medlems fra Bøstervig (N. Andersens) — er henholdsvis 25 Millioner og 15 Millioner. Jeg skal tillade mig til Sammenligning at gøre opmærksom paa, hvad saadanne Beløb vilde have at sige for Tilfredsstillelsen af Jærnbaneinteressjer omkring i Landet. De højest Ønster med Hensyn til private Baneanlæg gaa ud paa 80,000 Kr. pr. Banemil — det er, saa vidt jeg ved, det højest, der nogen Sinde er givet til privat Baneanlæg — plus Halvdelen af Grund-erhvervelsen; vi kunne vel altsaa sige omkring 100,000 Kr. pr. Banemil. Det er sikkert nok det allerhøjest Maal, hvortil Jærnbaneinteressjer omkring i Landet have stillet deres Forventninger. Naar man altsaa skulde gaa ud fra det som det højest, vilde man for 1 Million Kr. kunne saa anlagt 10 Mil Jærnbane og for et saadant Beløb som 15 Millioner Kr. — det er det ærede Medlem for Bøstervig's Plan — vilde man altsaa naa til 150 Mil. Og vil man gaa op til den højtærede Ministers Øverslag, 25 Millioner Kr., vilde man for et saadant Beløb ved Tilfredsstillelsen af de allerbilligste Krav omkring i Landet kunne opnaa 250 Mil Jærnbane. Jeg tror, at, om man end ikke saaledes absolut kan jævnsføre Forholdene i Kjøbenhavn med Forholdene omkring i Landet, vil en Sammenligning dog ikke være uden Interesse. Vi se, at den højtærede Minister med rund Haand forlanger til Ordningen af denne Bys Stationsforhold saa mange Penge, som vilde være tilstrækkelige til at forsyne hele Landet med 250 Mil Jærnbane. Jeg tror, det er ikke ganske uden Interesse til Behømmelse af den Jærnbanepolitik, som føres fra den højtærede Ministers Side. (Afbrydelse af Colding.) Et æret Medlem siger, jeg glemmer Beboernes Tilskud. Nej, men her er Spørgsmaalet om, hvor meget man fra Statens Side ønsker til Ordning af Kjøbenhavnske Jærnbaneforhold, og hvad